

KONFUZE (5) *av*

c- (3), k- (2); -f- (3), -z- (2).

Teksty nie oznaczają o oraz e.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Myląc ze sobą różne rzeczy, nie rozróżniając ich [confuse – nierządnie, pomieszanie Mącz 139d; – mieszanie, nierządnie Calep; pomieszanie, nierozdzielnie; pospołu, społem, spólnie, wespół, naspół; nieporządnie; nierozdzielnie, pomięszanie, nierozłożnie – confuse Cn] (2) : bo v niego [Miechowijusa] káždey rzeczy iáko w Labirinćie szukáć/ gdyż wżytko confufè nápiiał StryjKron 245.*

Szereg: »pomieszanie, konfuze« (1): ábo ieřliby dowiedli iáką perfonę być ktoraby nie była Bogiem/ ábo Synem Bożym/ tedy nas mogą przekonáć/ że my możemy pomieszánie confufe o Bogu mowić/ okrom Syná Bożego GrzegRóżn Cv.

2. *Wyrażając zmieszanie, zawstyżenie (3) :*

Zwrot: »konfuze sta(ną)ć« (3): Bowiem gdy ty dwie rzeczy będzieř ná pieczy miał/ Wierz mi nigdy konfuze przed nim nie będzieř ftał. RejWiz 52v; RejZwierc 244; Podrwi rzecznik y fędźia/ y confufè ftánie KlonWor K.

MM